

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Engell):

SF foreslår, at man skal indføre en bestemmelse i offentlighedsloven, hvorefter myndigheder i den offentlige forvaltning pålægges at udarbejde fortegnelser over de dokumenter, som den pågældende dag er indgået til myndigheden. Det er det, der betegnes som postlister.

Tanken om at indføre sådanne postlister i den offentlige forvaltning er ikke ny. Allerede i Offentlighedsudvalgets betænkning fra 1978 om offentlighedslovens revision blev der fremsat forslag om postlister, og forslaget blev fremsat på baggrund af overvejelser om, hvordan offentlighedsprincippet på en administrativt forsvarlig måde kunne udbygges. Man tænkte særlig på pressens muligheder for mere systematisk at få kendskab til sager i forvaltningerne og dermed måske få et bedre grundlag for at vurdere, hvilke sager offentligheden har interesse i at blive gjort bekendt med.

Udvalget fandt, at der kun burde indføres postlister, i det omfang ordningen kunne forventes udnyttet af offentligheden, herunder navnlig pressen. Udvalget pegede i den forbindelse på, at en postlisteordning ville være forbundet med et ikke ubetydeligt merarbejde for forvaltningerne og krav om øgede ressourcer som en følge af dette. På den baggrund foreslog udvalget – i modsætning til det forslag, vi her har til behandling – alene en bestemmelse om, at justitsministeren ved en bekendtgørelse kunne fastsætte, at bestemte forvaltningsmyndigheder som en forsøgsordning daglig skulle udarbejde postlister.

Forslaget om en forsøgsordning med postlister var medtaget i det forslag til ny offentlighedslov, som blev fremsat i Folketinget i marts 1984. Offentlighedsloven blev som bekendt underkastet en meget grundig behandling i Folketinget fra marts til december 1985, hvor den blev vedtaget enstemmigt. SF var altså også med i forbindelse med vedtagelsen dengang.

Et af de spørgsmål, som blev undergivet en særlig behandling, var netop postlisterne, og denne behandling resulterede i, at et enigt Retsudvalg besluttede at lade forslaget om en forsøgsordning med postlister udgå. Beslutningen blev truffet, fordi bl.a. erfaringer fra Norge og

Sverige viste, at pressens interesse i en systematisk gennemgang af indgående post var relativt beskeden. Endvidere oplyste Kommunernes Landsforening på baggrund af oplysningerne fra to kommuner, som udarbejdede postlister, at ingen – heller ikke pressen – havde gjort brug af disse postlister.

På den baggrund og selvfølgelig også under hensyn til det store merarbejde, som vil være forbundet med indførelse af postlister, traf Retsudvalget beslutning om at lade forslaget om forsøgsordningen udgå.

Jeg ved, at der i øjeblikket udarbejdes daglige postlister i 5 kommuner. Det drejer sig om Thyholm, Nyborg og Nordborg Kommuner samt Københavns Kommunes 1. magistrat og Århus Kommunes 5. magistrat. Disse postlisteforsøg er blevet indledt i løbet af 1989, og derfor er det nok for tidligt at drage konklusioner på grundlag af erfaringerne i de fem kommuner. Forsøget i Århus slutes til marts, og resultaterne af forsøget i København er endnu ikke gjort op.

Jeg havde her til morgen lejlighed til i Københavns Radio at høre den københavnske borgmester for den pågældende magistratsafdeling, Tom Ahlberg, udtale sig netop om postlisteordningen. Og det var da for mig ganske tankevækkende, at borgmesteren kunne oplyse, at kun tre medier i hele landet og i det store københavnske område har tegnet abonnement; det koster 500–600 kr. at abonnere på en sådan ordning. Der var kun tre, som havde ønsket at være med her, og den ene af dem var i øvrigt Københavns Radio.

Ser vi på SF's lovforslag, indebærer det i forhold til Offentlighedsudvalgets forslag en betydelig udvidelse. Efter SF's forslag er der ikke alene tale om hjemmel til administrativt at indføre forsøgsordninger. SF vil for hele den offentlige forvaltning på én gang kræve udarbejdelse af postlister.

Jeg mener, det er meget vanskeligt at overskue, hvilke administrative følger et så vidtgående krav vil få. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, hvis jeg ser f.eks. på Justitsministeriets område, at det vil være forbundet med et ganske betragteligt merarbejde, hvis der skulle føres sådanne postlister, så det har en administrativ side også.

De offentlige myndigheder modtager også forskelligartede henvendelser fra borgerne, tør man nok sige. En stor del af disse henvendelser